

הקץ לבדידות

קרב את יום נשואיך והכר את בן-בת זוגך עלידי קורס סונדנציה. פרוספקט מלא ישלח לך תמורת 150 פרוטה. פנה עוד היום אל: **זחורית ת. ד. 4508 - תל-אביב.**

בית ספר תיכוני

בביתך!
התכונן לבחינות הבגרות בביתך ובזמנך הפנוי, בהדרכת חלוצי שיטת **ההוראה בכתב בישראל.**
הודות ל-25 שנות נסיון בהוראה, יש לאל ידנו להכשיר כראוי ולהבטיח את הצלחתך המלאה בבחינות הנערכות מטעם מחלקת החינוך.

הנחות גדולות לנרשמים. גם במשך חודש אפריל

סנה מיד לקבלת המדריך המקצועי המכין לקראת

בחינות סוקדמות בחינות בגרות

אשר יסופק לך חינם וללא כל התחייבות אל:

המכון העברי להוראה והשכלה בירושלים

רחוב כ"ה יהודה 2, ת. ד. 1259 מיסודו ובסקותו של

המכון הבריטי

משרדי בא"ח

תל-אביב: שד' רוטשילד 15
חיפה: רח' הבנקים 5
נתניה: רח' הרצל 19
נצרת: רח' כאנוק 28.

גא לשלוח לי חינם את המדריך לקורס

שמי

כתבתי

במדינה

(המשך מעמוד 5)

קאפדה, בעלה של חברת בתה קונסטרוקטור, חברה קבלנית לבנין, ואורח פיליפיני, לא נחלק בכל קשיים, כשהציע בתחילת החורף למטכ"ל הפיליפיני, שתכנן הקמת מבנה מרכזי למשרדיו, להקים למענו את בניין הפנסאגון שלו, שהיה צריך לעלות לפי המשוער 92,500 לירות שטרלינג, תמורת 69 טנקים ישנים שיצאו מכלל שימוש. ה-טנקים הועברו לידי הצבא הפיליפיני כשפר-נו האמריקאים את האיים. עתה אמרו הפילי-פינים להטביע אותם בים כשלו למזח חדש במעגן מנילה.

אנשי המטכ"ל לא סרבו גם לספסל בהשגת הרשיון למסירת הטנקים לידי אדם בשם נחום שמיר, שעמד להטעינם במל מנילה על אוניה שתפליג לכיוון בלתי ידוע. לדברי השבועון הלבנוני עראב'ויק שפרסם סיפור זה בערכוביה של עובדות ודמיון מוחתי, היה נחום שמיר, חבר קיבוץ בגליל העליון, איש רכש-ישראלי, אולם עובדה זו, אם גם היתה נכונה לא הפריעה לאנשי המטכ"ל. הקושי צץ לכשהתעניין משרד-החוץ ה-פיליפיני, הממונה על רשיונות הייצוא של הציוד הצבאי המיושן, במסרת הקנייה. הסברו של שמיר, כי הכוונה היא להרכיב ממנועי הטנקים טרקטורים, השביעה את רצונו, אולם הוא דרש פעולה ממשית ל-

ריימונד ספרונצה, אך השגריר האמריקאי, היוזע היטב את חשבונות המדיניות של מולדתו במרחב, לא מיהר לתת תשובה חיובית.

פרשת קסטנר עשן בלי אש?

"האם ד"ר ישראל קסטנר עדיין נמצא ברשימת המועמדים של מפא"י?" שאלו את עצמם לא מעטים עם התקרב מתן פסק-הדין במשפט גרינוואלד-קסטנר. השבוע, לאחר שמעריב הודיע כי שמו של מעורר-משפט קסטנר נמחק על ידי ועדת-המינויים של מפא"י מהרשימה, על אף המלצת חוג עליו-הונגריה במפלגה, מיהר דובר החוג להכחיש: "קסטנר הומלץ לרשימת המוע-מדים, שמו נמחק לאחר שהמומלץ חיתר מסיבות מחלה."

הסכירה מזכירות חוג עליו-הונגריה ל-כתב העולם הזה: "האסיפה הכללית המ-ליצה פה אחד על קסטנר. קסטנר חיתר, אך ל-ם שמו הועבר להנהלת המפלגה בציון עובדת החיתור."

שאלה: מדוע ויתר קסטנר? תשובה: תשאל את קסטנר.

חופשה לא בחוץ-לארץ. השאלות

הוא לא היה נתוח

על הבמה ישבה ועדת הפיקוח. חיילי זחירת משו מספרים מתוך תוף גדול. היתה זו ההגרלה של הועד למען החייל לכבוד יום העצמאות. הפרסים המוגדרים: שתי מזונות, חצי תריסר פרסים יקרים אחרים. הקהל, שמילא את תיבת נוח-היה מתוח, ציפה להשמעת המספר המאושר. לא כן ירד זה. הוא בא עם אביו שהכפיה לו מזונות חדשה. אולם לא היתה לו סבלנות. הוא נדרם. כשהתעורר, חזר הביתה ברגל.

ושאלו במשרדי העתון ההונגרי אויגלט (המזרח החדש) בו משמש קסטנר כאחד מעורכיו.

שאלה: מה הסיבה לויתורך על המוע-דות לכנסת השלישית?

תשובה: מטעמי בריאות. יש לי צרות רציניות עם הכליות.

שאלה: יש סבורים כי ויתורך קשור במשפט.

תשובה: לא נכון. אין שום קשר בין ויתורי לבין המשפט. אני תוור ואומר: ויתרתי מטעמי בריאות.

קסטנר המשיך וסיפר כי הוא מחכה רק לפסק-הדין כדי שיוכל לצאת לחופשה לנוח, לא לא לחוץ לארץ.

בחיוך דיפלומטי עדין סרב קסטנר לה-חזרות בחוגרית ורומנית.

גיב על השמועות כי גרינוואלד יורשע ב-אשמת הוצאת דיבה והוא (קסטנר) ינוקה מכל אשמה. וזאת למרות העובדה שרבים ברחוב ה-ישראלי סברו כי אין עשן בלי אש. הלום, יוסר בעוד 15 יום.

מסעות חאכ גדול השם

רחובות חיפה לבנו בסוף השבוע שעבר במדיהם החגיגיים של קציני ומלחי פריגטת חיל-הים משגב (1500 טונות). לאחר הפגישה הנרגשת של בני המשפחות עם בעליהם, בני-הם ואחיהם שנעדרו מגמל האם שלושה חודשים ו-13 יום, ערך חיל הים טכס קבלת טנים לאנשי האניה שחזרה ממסעה בן 18 אלף המיליון לאורך חופיה של אפריקה.

שעות מספר לפני המצעד רבו עוד הכת-בים עם עורכיהם בתל-אביב על מקום גדול ככל האפשר לכתבותיהם. אולם כשהגיעו ה-כתבים בצוהרי אותו יום לנמל, קיבלה אר-תם, במקום קצין לשכת הקשר של לשכת העתונות שליו צה"ל, חילת חגיגות, מסרה להם תכנית מודפסת של הטכס, הודיעה כי הבוס יגיע מיד.

הבוס לא הגיע. העתונאים שניסו לתפוס את המקומות שהובטחו להם גורשו בידי שוטרים צבאיים. כשהגיע הבוס, התברר כי כבר מאוחר מדי. המקומות המתאימים היו תפוסים, העתונאים לא יכלו לעקוב אחר הטכס.

הטכס המשיך להתנהל בלי העתונאים: המצעד צעד, הנואמים הבריקו בנאומי ה-ברכה. הם פסוט לא ידעו כי העתונאים הלכו הביתה, לא יכלו לשמעם.

גם הבנות... מאוחר יותר, כשהטכס הרשמיים נסתיימו, קיבלו אורחי חיפה המפ-שר טים את השבים, שמעו על מסעה הממושך של משגב התברר כי הסיוור לא היה מסע תענוג. גנצי הצחת שלא היו רגילים לחום הטרופי, היוצו כהוגן, קללו לא אחת את משטר האמונים המסר. העיר סמל דולור: "הכניף התחיל כשהגענו לערים היהודיות של דרום-אפריקה. הפכנו לסחורה עוברת ל-סוחר. כל משפחה המכבדת את עצמה הר-גישה צורך חברתי לארח לפחות מלת ישראלי אחד והתאפ היה גדול." הוסיף בחיוך פלח אחר: "גם הבנות היהודיות לא ביישו את הפרימה. אמרו להן לארח אותנו והן בצעו זאת - ועוד איך!"

סיפר סרן-מילואים, איש-הטכס מיכאל סר-מון: "משגב מילאה בנסיעתה שליחות לאר-מית ממורגה ראשונה. היא עוררה בנמלים בהם ביקרה התלהבות עצומה לישראל כמוה לא זכרו הנציגים הישראלים במקום מאו-מלחמת השחרור."

הסכימו לדבריו אנשי הצחת: "כן. המסע היה כדאי למדינה. אחרי מסע כזה יהיו כל הקופות מלאות."

בחירות הון הקיפוח

בעוד שהבחירות המתקרבות הביאו את המפלגות להוציא מצוינים צבשים סיסמאות שכוחות רבות, נשאה במחבואה סיסמה הסימנת בחובה חומר נסץ על סיסמת ההפליה העדתית. הסיסמה, שהכניסה לכ-נסת הראשונה חמישה נציגים שנבחרו רק בזכות השתייכותם העדתית, היתה הפעם עלולה לשמש חרב פיפיות לרוב המפלגות, שלא מילאו את הבטחותיהן הקודמות.

אולם אם הבעיה העדתית הושתקה באופן רשמי, הוסיפו הדי הקיפוח הבלתי רשמי להציק לפעילים המפלגתיים בני אותם העדות. בימים אלה, כשהרתיחה סביב הרכבת הרשי-מות הגיעה לשיאה הוציא שלמה כהן-צידון, לילי מצרים וחבר מפא"י חברת בחירות לבני העדות השונות בכנסת ובמוסדות.

כותב שלמה כהן-צידון: "בעוד שמספרם של בעלי זכות הבחירה בני עדות המזרח מגיע לכמחצית מספר הבוחרים, (47%) ישבו בכנסת הראשונה 11 נציגים ספרדים ותימנים ובכנסת השנייה ירד מספרם לשבעה. מוסיף כהן צידון באירוניה מרה: 150 אלף האזרחים הערבים זכו לשמונה מקומות ורק שבעה נציגים יצגו, למעשה, את האינטר-ס (המשך מעמוד 12)